

TWT 1046 - Рођење

Сви знамо колико живот може да буде изазован и како нас понекад баци у невиђене тешкоће. Годинама уназад сам читао биографије људи који су пролазили невиђене невоље. Понекад су то били прогони тирана, понекад болести и много тога другог. Али у овој емисији бих желео да размишљамо о тешкоћама које је Исус доживео. Наравно, то страдање се превасходно тиче његовог крста, његовог дела откупљења када је на себе преузео наше грехе. Али то није сво страдање у његовом животу у којима нам је оставио свој охрабрујући пример.

Наиме, само Исусово рођење је све друго само не идилична, срцепарајућа божићна прича. Еванђеоски записи нам не дају повод за разнежену празничну носталгију. Његово рођење је драма утеловљења и откупљења. Време његовог рођења је препуно страдања. Јосиф и Марија при крају трудноће данима путују због пописа становништва. Умор, прашина, болови... све само не дражесне божићне сцене и ликови са ореолима изнад главе! Манимо се уметничких решења и слобода. Ко нам каже да је штала у којој се Марија породила била тако слатка и да је тамо било домаћих животиња? Да није ипак реч о смрдљивом и мрачном месту? Колико је то и за Марију и за Исуса и за Јосифа било страшно искуство можемо само да претпостављамо.

Шта то говори свима нама, свим људима који не знају за овакве невоље, који имају барем нешто виши социјални и економски статус. Шта је наша највећа тежња? Да ли засита мислимо да се праве вредности налазе у освајању одређених статуса у друштву? Да ли нам је битније да сачувамо свој живот и његове погодности или своју вечну душу? А шта Исусово рођење са свим пропратним невољама поручује онима који су глади, неодевени и без крова над главом? Поручује им да се Бог брине, да их разуме јер је био на њиховом месту. Можда је баш ово утеха за вас у вашим невољама. Исус је од првог дана рођења морао да бежи у наручју роситеља од оних који су желели да га убију. Али Бог је у сну упозорио Исусовог очуха Јосифа да одмах са породицом бежи у Египат и сакрије се пред Иродовом одмаздом. Зар то нису били трауматични услови доласка на свет? И ми настојимо да за наше потомке створимо идеалне услове, да их заштитимо у свему. Али наш свет није такво место и често бива сасвим другачије.

Пре пар година сам читао о кинеском милијардеру који је био толико богат да више није знао шта ће и куда са новцем па је почео да инвестира у француске винограде. Када су хеликоптером он и син надлетали огромна имања са виноградима, нешто се злокобно десило и они су се убрзо срушили у ледену реку. Сви су погинули. Зо је један од многих доказа да и у најсигурнијим тренуцима и као најбогатији не можемо да избегнемо патњу и њене последице. Исус се родио у свету обремененим злом. Исус је дошао у огреховљени свет у коме нема броја последица умирања. Ко је новцем, славом, знањем и популарношћу избегнуо смрт? Нико.

Исус се родио као један од нас да би нас учинио својима, да би нас обновио и откупио за себе. Донео нам је вечну наду. Зато је хтео да прође нашу патњу од самог првог крика којим је изашао из мајчине утробе. Окусио је сваку невољу ради нас. Поистоветио се са нама. Родио се за нас и родио се попут нас. У његовом рођењу је симболика стварности коју морамо да приметимо. Када су га повили и ставили у јасле тиме је најавио ко је. Слама остаје након вршидбе жита а он је Хлеб живота, онај који храни свет и човека. Без њега наша душа – п и тело – гладују и умиру за вечност.

Али јасле су веома повезане са његовим гробом. Знате, у оно доба Јевреји су од камена клесали јасле. И гроб је био исклесан у камену. У оба места је положен рукама других актера драме рођења и драме смрти. Ни јасле ни гроб нису били његови. Такође, анђели су рекли пастирима да ће у штали наћи знак – дете повијено у јаслама. Чеге је то знак? Знак гроба у који ће Исус 30-ак година касније бити положен. Какво страдање. Сва захвалност коју смо му исказали била је да га умотамо у платно и положимо у камени гроб. Али не задуго. Три дана касније Исус је устао из мртвих. То је био доказ његове победничке смрти, његовог откупљења и тријумфа над грехом, Сотоном и паклом.

Да, Исус је знао шта су бол и патња – од колевке па до гроба. Зато је савршени Спаситељ који разуме и који саосећа. Баш како каже апостол у Јев 4:15-16 «Јер, ми имамо Првосвештеника који је у стању да саосећа са нашим слабостима, будући да је прошао кроз сва искушења као и ми, али није сагрешио. Стога, приступајмо с поуздањем престолу милостивог Бога да примимо милосрђе и нађемо милост у час кад нам затреба помоћ.»